

Επί του σχεδίου Νόμου «περί συμπληρώσεως του Ν. Δ. τής 17 'Ιουλίου 18 Αύγουστου 1923 «περί σχεδίων πόλεων κ.λ.π.».

Προς την Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

ὑπὸ τῶν κειμένων περὶ τῶν σχεδίων τῶν πόλεων διατάξεων δὲν ἀντιμετωπίζεται γενικῶς καὶ ἀποτελεσματικῶς τὸ πρόβλημα τῆς σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων εἰς τὰς πόλεις καὶ τοὺς οἰκισμοὺς ἐν γένει. Ἡ συνεχὴς ὁμοίως κύβησις τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κυκλοφορούντων προγοφύρων ἄνευ προβλέψεως χώρων διὰ τὴν στάθμευσιν αὐτῶν ἔξουν ἐλονέν καὶ περισσότερον τὴν ἤδη ὑφισταμένην συμφορῆσιν εἰς τὴν κυκλοφορίαν.

Σήμερον ὄχι μόνον εἰς τὴν πρωτεύουσάν, ἀλλὰ καὶ εἰς μικρὰς εἰσέτι πόλεις τῆς χώρας, ὑφίσταται καὶ συνεχῶς λαμβάνει μεγαλύτερας διαστάσεις τὸ πρόβλημα τῆς σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων. Καὶ τοῦτο διότι ἀρ' ἐνός μὲν δὲν ἐπαρκεῖ τὸ μῆκος τῶν ὁδῶν διὰ τὴν ἐν αὐταῖς στάθμευσιν ὅλων τῶν αὐτοκινήτων (κυρίως εἰς τὰ κεντρικὰ τμήματα τῶν οἰκισμῶν) ἀρ' ἑτέρου δὲ διότι λόγῳ τῆς κατὰ τὸν ὡς ἄνω τρόπον σταθμεύσεως μειώνεται κατὰ πολὺ ἡ κλυκτοφρονακὴ δυνατότης τῶν ὁδῶν καὶ προκαλεῖται οὕτω συμφορῆσις. Συνεπεία τῶν ἀνωτέρω ἀπύλλυται χρόνος καὶ χρήματα, μολύνεται ἔτι περαιτέρω ἡ ἀτμόσφαιρα ἐκ τῶν καυσαερίων, ταλαιπωροῦνται οἱ κάτοικοι τῶν πόλεων καὶ αὐξάνουσι καὶ τὰ τροχαῖα ἀτυχήματα. Ἐπίσης εἰς ὠρισμέναις, ἀπὸ αἰσθητικῆς ἀπόψεως, εὐαίσθητους περιοχὰς δημιουργοῦνται προβλήματα αἰσθητικὰ, λόγῳ δυσἁρμονίας τῶν ὀχημάτων πρὸς τὸ δομημένον καὶ φυσικὸν περιβάλλον.

Ἐπίσης ὁ κοινόχρηστος χώρος τῆς πόλεως, ἀνήκων εἰς τὸ σύνολον τοῦ πληθυσμοῦ, δὲν θὰ πρέπει ὅλον ἐν νὰ περιορίζεται μετατρέπομενος εἰς χώρους ἐξυπηρητήσεως σταθμευόντων αὐτοκινήτων (οἱ ὅποιοι χώροι σταθμεύσεως ἔστω καὶ «κοινόχρηστοι» εἶναι στὴν οὐσία, περιορισμένης χρήσεως, ὡς χρησιμοποιούμενοι μόνον ἀπὸ τοὺς ἔχοντας αὐτοκίνητον, ἤτοι ποσοστὸν ὀλιγώτερον τοῦ 10 % τοῦ πληθυσμοῦ βλ. Δείκτας ἰδιοκτησίας αὐτοκινήτων τῶν Ἑλληνικῶν πόλεων - Μ.Ο. Ἑλλάδος 1 : 30) ἐνῶ πλέον τοῦ 90 % τοῦ πληθυσμοῦ ἀποστραεῖται τῶν κοινοχρήστων τούτων χώρων.

Δὲν παρελείπομεν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν, ὅτι τὸ αὐτὸ ὡς ἄνω πρόβλημα τῶν χώρων σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων ἔχει ἀντιμετωπισθῆ νομοθετικῶς διεθνῶς ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου καὶ ἔχει ἤδη διοχετευθῆ ἢ στάθμευσιν εἰς ἰδιοκτητοὺς χώρους κατ' ἀνάλογον μὲ τὸν προτεινόμενον τρόπον μὲ πολὺ ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω λόγων ἀνακύπτει πιστικὸν τὸ πρόβλημα τῆς ἐξυμρέσεως χώρων σταθμεύσεως τῶν αὐτοκινήτων ἢ ἀντιμετωπίσεως τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται διὰ τοῦ προωθουμένου σχεδίου νόμου δι' οὗ παρεχεται ἡ δυνατότης εἰς τὴν Διοικήσιν νὰ ἐπιβάλλῃ, διὰ Π. Δ. των διὰ λόγους πολιοδομικούς, κυκλοφοριακούς, αἰσθητικούς, κοινωνικούς καὶ οικονομικούς, ὅπως αἱ ἀνεγειρόμεναι οἰκοδομικὰ κατασκευάζονται μετὰ τῶν ἀπαραίτητων χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων, καθοριζομένης συγχρόνως διὰ τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω Διαταγμάτων τῆς ἐλαχίστης ἐπιφανείας τῶν ἐν λόγῳ χώρων σταθμεύσεως ἀναλόγως τῆς χρήσεως, τῆς θέσεως καὶ τῶν ἐν γένει πολεοδομικῶν συνθηκῶν τῆς οἰκοδομῆς τὴν ὁποίαν θὰ ἐξυπηρετῆ ὁ ὡς ἄνω χώρος.

Εἰς τὴν παροῦσαν ἐκθεσιν ἐπισυνάπτεται τὸ κείμενον τῶν ὑπὸ τοῦ σχεδίου τροποποιουμένων κ.λ.π. διατάξεων.

Τοὺς σκοποὺς τούτους ἐπιδιώκει τὸ παρὸν σχέδιον νόμου τὸ ὁποῖον ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ θέσωμεν ὑπ' ὄψιν ὑμῶν πρὸς ψήφισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1976

Ὁ Ὑπουργὸς Δημοσίων Ἔργων
ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ

Συναρτῆς πρὸς τὸ σχέδιον Νόμου «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 17 'Ιουλίου 18 Αύγουστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.».

Ν. Δ. τῆς 17ης 'Ιουλ. 15 Αύγ. 1923

«Περὶ σχεδίων πόλεων, κοινῶν καὶ συνοικισμῶν τοῦ Κράτους καὶ οἰκοδομῆς αὐτῶν».

Ἄρθρον 9.

1. Ἐπιτρέπεται διὰ λόγους ὑγιεινῆς, ἀσφαλείας, γενικῆς τῆς πόλεως οικονομίας καὶ αἰσθητικῆς ἢ ἐπιβολῆς οἰωνοδότητε ὅρων κατὰ τὰς ἐν γένει ἐργασίας δομῆσεως καὶ περιορισμῶν ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν ἐπ' αὐτῶν ἀνεγειρομένων καὶ ἐπισκευαζομένων οἰκοδομῶν εἴτε ἐν τῇ πόλει, κώμῃ κ.λ.π. εἴτε ἐκτὸς τούτων.

2. Οἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὅροι καὶ περιορισμοὶ καθορίζονται διὰ Β. Δ. των ἐκδιδόμενων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῶν Δημοσίων Ἔργων καὶ κανονιζόντων δι' ἕκαστον τμήμα ἢ δι' ἕκαστον οἰκοδομικὸν τετραγώνον τῆς πόλεως, κώμης κ.λ.π. ἢ καὶ δι' ὠρισμένην περιοχὴν ἐκτὸς ἐγκειμένου ρυμοτομικοῦ σχεδίου κειμένην, ἐκτάσεως οὐχὶ μικροτέρας τῶν 6.000 μέτρων τετραγωνικῶν τὰ ἐλάχιστα ἐπιτρέπομενα ὅρια τῆς ἐπιφανείας καὶ τῶν διαστάσεων τῶν ἐντὸς τοῦ ἐγκειμένου σχεδίου περιλαμβανομένων οἰκοπέδων, τὸ μέγιστον καὶ τὸ ἐλάχιστον ἐπιτρέπομενον ὕψος τῶν οἰκοδομῶν, τὸν ἀριθμὸν τῶν ὀρόφων καὶ τὰς ἐλαχίστας τούτων διαστάσεις ἀναλόγως τοῦ σκοποῦ δι' ὃν προορίζονται, τὸ μέγιστον τῆς ὑπὸ οἰκοδομῶν δυναμένης νὰ καλυφθῆ ἐπιφανείας ἐκάστου οἰκοπέδου, τὸν συντελεστὴν δομῆσεως, τὴν θέσιν τῶν οἰκοδομῶν καὶ τῶν συναφῶς ταύταις ἐγκαταστάσεων ὑδρεύσεως, φωτισμοῦ, ἀποχετεύσεως ἀκαθάρτων ὑγρῶν κ.λ.π. ἐν σχέσεσι πρὸς τὸ ἐγκειμένου σχέδιον ρυμοτομίας, πρὸς τὸ οἰκοπέδον ἐφ' οὗ κεῖνται αὐταὶ καὶ πρὸς ἀλλήλας, τὰς ἐν γένει δουλείας φωτισμοῦ καὶ ἀερισμοῦ τῶν κτιρίων καὶ τῶν ἀκαλύπτων χώρων τῶν οἰκοπέδων, τοὺς ἐντὸς τῶν ἰδιοκτησιῶν κοινούς ἐλευθέρους χώρους καὶ τὰς δουλείας χρήσεως αὐτῶν, τὰ ἐλάχιστα ὅρια τοῦ μεγέθους τῶν οἰκοδομῶν, τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐπιβάλλεται ἡ πραγματώσις τούλαχιστον τῶν ὀρίων τούτων καὶ τοὺς ὅρους καὶ τὸν τρόπον ἐξασφαλίσεως τῆς πραγματώσεως ταύτης, τὰς ἐπιβαλλομένας εἰς ἐκάστην οἰκοδομὴν ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ τῆς ἐγκαταστάσεως ὑδρεύσεως, ἀποχετεύσεως τῶν ἀκαθάρτων ὑγρῶν, θερμάνσεως, ἀερισμοῦ κ.λ.π., τοὺς εἰς ἐκάστην περίπτωσιν τηρητέους διὰ λόγους ἀσφαλείας ὑγιεινῆς καὶ αἰσθητικῆς ὅρους ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν καὶ ἐξωτερικὴν ὑπὲρ καὶ ὑπὸ τὸ ἔδαφος ἐν γένει διάταξιν καὶ τὴν θεμελίωσιν τῶν οἰκοδομῶν, τὰς διαστάσεις τῶν, τὰς ἐν αὐταῖς μηχανικὰς ἢ ἄλλης φύσεως ἐγκαταστάσεις καὶ τὰς πάσης φύσεως παγίαις ἢ κινηταῖς ἐπὶ τῶν πρὸς τοὺς κοινοχρήστους ἐν γένει χώρους ἐπιφανείων αὐτῶν προσθήκας (οἷον προστέγαματα, σκιᾶδας, βιτρίνας κ.λ.π.), τὸν τρόπον καὶ τὸν εἶδος δομῆσεως καὶ τῆς ποιότητος, ποσότητος καὶ τρόπου ἐπεξεργασίας, συνθέσεως καὶ χρησιμοποίησεως τῶν ὕλικῶν δομῆσεως, τὸν τρόπον κατασκευῆς καὶ συντηρήσεως τῶν ἰδιωτικῶν πρασιῶν καὶ κήπων καὶ τῶν περιστοιχισμάτων αὐτῶν καὶ ἐν γένει τοὺς ὅρους καὶ περιορισμοὺς ὑπ' οὓς νὰ ἐκτελεθῆται οἰωνοδότητε φέσεως ἐργασίας δομῆσεως.

Ἡ παρ. 2 ἀντικατεστάθη ὡς ἄνω διὰ τοῦ ἀρθρ. 1 Α.Ν. 625/1968.

«3. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης διὰ τοὺς ἐν τῇ παρ. 1 τοῦ παρόντος ἀρθροῦ λόγους, ὅπως διὰ Β. Δ. των ὁμοίως ὡς ἐν τῇ προηγούμενῃ παρ. 2 ἐκδιδόμενων, ἐπιβάλλεται ἐπὶ συγκεκριμένων ὁδῶν ἢ πλατειῶν ἢ τμημάτων τῶν πόλεων ἢ κατασκευῆ τῶν οἰκοδομῶν μετὰ στοῶν, εἴτε κατὰ μῆκος τῶν πεζοδρομίων, εἴτε καὶ διὰ μέσου τῶν οἰκοδομικῶν τετραγώνων. Διὰ τῶν αὐτῶν Δ. των καθορίζονται τὸ πλάτος τῶν στοῶν καὶ ἐν γένει ὁ τρόπος κατασκευῆς τῶν ὡς καὶ οἱ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἀκόλουτον χρῆσιν των περιορισμοὶ καὶ ἀπαιτήσεις, δυνάμενοι νὰ ἐπεκτείνωνται καὶ εἰς τὸν ὑπὸ τὰς στοὰς ὑπόγειον χώρον.

Εἰς περίπτωσιν κατασκευῆς στοῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν ἀνωτέρω Δ. των εἰς τινα ὁδὸν ἢ πλατεῖαν ἢ εἰς τὸ ἐσωτερικὸν

οικοδομικοῦ τινος πετραγιῶνου, δὲν συγχωρεῖται τροποποιή-
σις αὐτῶν ἐπὶ τῷ σκοπῷ καταργήσεως τῶν στοῶν ἐπὶ τῆς
ὁδοῦ ἢ τῆς πλατείας ἢ τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ οικοδομικοῦ πε-
τραγιῶνου εἰς ὃ κατασκευάσθη ἢ στοά, εἰ μὴ μόνον κατ' ἐξαι-
ρεσιν μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Οἰκισμοῦ καὶ κατόπιν
εἰδικῶς ἠτιολογημένης κρίσεως αὐτοῦ, ὅτι ἡ τοιαύτη τρο-
ποποίησις δὲν παραβιάζει τὴν ὁμαλὴν κυκλοφορίαν, ὡς
ἀναπτύσσεται αὐτῇ ἐκ τῶν ἤδη ὑπαρχουσῶν στοῶν, οὐδὲ
ζημιοῖ τὴν ἐν γένει οἰκονομίαν καὶ αἰσθητικὴν τοῦ τμήματος
τῆς πόλεως εἰς ὃ ἐνεργεῖται αὐτῇ.

Ἡ παρ. 3 προσετέθη δυνάμει τῆς παρ. 1 ἄρθρ. 2 τοῦ Ν.Δ.
3879/1958.

4. Οἱ ἐκτελοῦντες οἰκοδόμησις ἐργασίας δομῆσεως ὑπο-
χρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν τῶν ἀπαιτουμένων ὕρων ὑγιεινῆς,
ἀσφαλείας, συγκοινωνίας καὶ τάξεως ὡς πρὸς τε τοὺς εἰς τὰς
ἐργασίας ταύτας ἀσχολουμένους ἐργάτας, τοὺς γείτονας καὶ
ἐν γένει τὸ διὰ τῶν κοινοχρήστων χώρων κυκλοφοροῦν
κοινόν. Οἱ ὕροι οὗτοι ἐφ' ὅσον δὲν προβλέπονται ὑπὸ ἐτέ-
ρων εἰδικῶν διατάξεων, κανονίζονται διὰ Β. Δ/των, ἐκδιδο-
μένων προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Συγκοινωνίας Ἰπουργοῦ.

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 17ης Ἰουλίου/18 Αὐ-
γούστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων κ.λ.π.».

Ἄρθρον 1.

Μετὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Διατάγματος
τῆς 17 Ἰουλίου/18 Αὐγούστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων
κ.λ.π.», ὡς τοῦτο τροποποιηθὲν ἰσχύει, προστίθεται ἡ ἀκόλου-
θος παράγραφος ὑπ' ἀριθ. 4 τῆς ἤδη παραγράφου 4 αὐτοῦ
ἀριθμομένης ὡς 5.

«4. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης διὰ λόγους πολεοδομικούς, κυκλο-
φοριακούς, αἰσθητικούς, κοινωνικούς καὶ οικονομικούς, ὅπως
διὰ Π. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ἰπουργοῦ
Δημοσίων Ἔργων μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Δημοσίων
Ἔργων, ἐπιβάλλεται, ἐπὶ οἰκισμῶν ἐντός ἐγκεκριμένου ρυ-

μοδομικοῦ σχεδίου ἢ μὴ ἢ ἐπὶ τμημάτων αὐτῶν ἢ ἐπὶ συγκε-
κρισμένων ὁδῶν καὶ πλατειῶν ἢ ἐπὶ κτιρίων εἰδικῆς χρήσεως
ἢ ἐπὶ οἰκοδομῶν ἀνεγειρομένων ἐκτός ρυμοδομικῶν σχεδίων
καὶ ἐκτός νομίμως ὑφισταμένων οἰκισμῶν, ἢ κατασκευῆ τῶν
οἰκοδομῶν μετὰ τῶν ἀπαραιτήτων χώρων σταθμεύσεως αὐτο-
κινήτων. Διὰ τῶν αὐτῶν Διαταγμάτων καθιερεῖται ἡ ἐλαχί-
στη ἐπιφάνεια τοῦ χώρου σταθμεύσεως αὐτοκινήτων ἀνάλογως
τῆς χρήσεως, τῆς θέσεως καὶ τῶν ἐν γένει πολεοδομικῶν
συνθηκῶν τῆς οἰκοδομῆς ἢ τοῦ χώρου αὐτοῦ ἐξουπηρετεῖν.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του
διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 24 Σεπτεμβρίου 1976

Ὁ Ἰπουργὸς Δημοσίων Ἔργων
ΧΡΙΣΤΟΦ. ΣΤΡΑΤΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Ἄριθ. 156/8/76

Τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους (ἄρθρον 75 - παράγρ.
1 τοῦ Συντάγματος) ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου τοῦ Ἰπουρ-
γοῦ Δημοσίων Ἔργων «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ.
τῆς 17 Ἰουλίου/18 Αὐγούστου 1923 «περὶ σχεδίων πόλεων
κ.λ.π.».

Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ ὡς ἀνωτέρω Νομοσχεδίου, δι' ὧν,
συμπληρουμένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 9 τοῦ Ν. Δ/τος
τῆς 17/7 - 18.8.23 «περὶ σχεδίων πόλεων», παρέχεται ἡ
δυνατότης, διὰ λόγους πολεοδομικούς, κυκλοφοριακούς,
αἰσθητικούς, κοινωνικούς καὶ οικονομικούς, ὅπως, διὰ Π.
Δ/των αἱ ἀναγειρόμεναι οἰκοδομὴ κατασκευάζωνται μετὰ
τῶν ἀπαραιτήτων χώρων σταθμεύσεως αὐτοκινήτων κ.λ.π.,
δὲν προκαλοῦνται οικονομικαὶ συνέπειαι ἐπὶ τοῦ Κρατικοῦ
Προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῆ 31 Αὐγούστου 1976

Ὁ Γενικὸς Διευθυντὴς
ΝΙΚΟΛΑΟΣ Ν. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ